návrhu. Následkem toho soudy nižší neměly ani potřebného základu, aby podle § 2. č. 5 jmen. pat. zahájily vhodné šetření o tom, zdali firma jest vlastnicí nemovitostí, jehož dražba má býti předsevzata.

Dle posledních slov § 2. č. 5 nesp. pat. jest ovšem soud povinen vyzvati v řízení nesporném strany, by předložily všecky listiny k bližšímu objasnění; ale tomuto zákonnému předpisu vyhověly nižší stolice již tím, že ve svých usneseních upozornily žadatele na jeho povinnost podati výkaz o vlastnictví k nemovitostem ,jež mají býti v dražbě prodány. Rekursu ani dovolacího rekursu nebylo vůbec potřebí; stačilo původní žádost znovu předložiti u soudu prvé stolice spolu s potřebnými doklady, neboť ustanovení § 411. c. ř. s., dle něhož nelze znovu uplatňovati pořadem práva nárok, o němž bylo soudním rozsudkem již právoplatně rozhodnuto, nevztahuje se na soudní usnesení vydané v této právní věci řízení nesporného.

Nejsou tedy souhlasná usnesení soudů nižších zřejmě nezákonná a dovolací rekurs nemá opory v § 16. nesp. pat.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 18. května 1920, čj. R I 288/20. *Dr. J. Koutský.*

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ve věci výmazu ochranné známky.

Naříkaným rozhodnutím bylo vysloveno, že neměla býti zapsána, a tudíž vymazána býti má slovní známka »Elektra« pro elektrotepelné přístroje a elektrotechnické zboží, kterou stěžovatelka dne 17. června 1919 č. 10942 k zápisu do rejstříku obchodní a živnostenské komory v Praze přihlásila. Opatření ono stalo se z důvodu, že slovní známka »Elektra« utvořena jest připojením koncovky »a« ke kmeni »Elektr«, z něhož se tvoří všechna slova mající vztah k elektřině, obsahuje tedy, jsouc určena pro elektrotepelné přístroje a elektrotechnické zboží, výlučně údaj o vlastnosti zboží jí chráněného, resp. o určení jeho a odporuje tím ustanovení § 1 známk. novelly ze dne 30. července 1895 č. 108 ř. z.

Nejvyšší správní soud zamítl stížnost do tohoto rozhodnutí podanou, uváživ toto:

Podle § 1 zákona ze dne 30. června 1895 č. 108 ř. z. jsou vyloučena ze zápisu jako slovní známky taková slova, která ob-

sahují jedině údaj místa, času nebo způsobu výroby, vlastnosti neb určení nebo ceny, množství aneb váhy zboží. Naříkané rozhodnutí vychází z náhledu, že slovo »elektra« jest ve smyslu tohoto zákonného předpisu slovem, které pouze údaj vlastnosti zboží slovem tím označeného obsahuje. Stížnost potírá náhled ten, trvajíc na tom, že slovo »elektra« jest slovo fantastické, pocházejíc od jména dcery Agamemnonovy, či od slova »elektron« v řečtině jantar znamenajícího. S hlediska § 1 známk. novely z r. 1895, kterým byl změněn § 3 bod 2. zákona ze dne 6. ledna 1890 č. 19 ř. z., jest jedině rozhodným, jaký význam má toto slovo podle svého přirozeného a vžitého pojímání jeho v obecném životě. A tu jest notorické, pročež žádného důkazu nepotřebuje, že slovo elektra na prvý poslech nebo po prvém přečtení vzbudí v každém, ať zná původ slova toho či nikoliv, představu energie ve fysice elektřinou zvané a výrobek slovem tímto označený pojímá se všeobecně jako přístroj buď elektřinou činný, nebo elektřinu vzbuzující. Označil-li by se tudíž tímto slovem přístroj elektrotepelný, nebo jiné elektrotechnické zboží, pro něž se stěžovatelka zápisu slovní známky »Elektra« domáhala, vyjadřovalo by slovo to dle svého přirozeného významu výlučně vlastnost a určení zboží tohoto.

Nemohl se proto nejvyšší správní soud přikloniti k vývodům stížnosti, které se snaží přesvědčiti, že slovo »elektra« jest slovo fantastické nebo bájeslovné a musil stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ze dne 28. května 1920, č. 4688.

Dr. Flieder.

Při zakázané hře v karty nelze policii zabavený peníz prohlásiti za propadlý ve prospěch státu (§ 522 tr. zák.)

Rozsudkem okr. soudu byli obžalovaní uznáni vinnými přestupkem proti veřejné mravopočestnosti dle § 522 tr. zák. a odsouzeni každý k peněžité pokutě 100 K a k náhradě útrat tr. řízení.

Podle § 1 zák. ze dne 17. října 1919 č. 362 sb. z. a n. byl povolen podmíněný odklad trestu na dobu jednoho roku.

Na odvolání byl rozsudek potvrzen s tím, že jedna třetina pokuty vydobyté případně udavatelům.